

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/108/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010028
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3818010028.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. januára 2024 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E., F. XXX/X, t. č. na slobode, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/7/2018 zo dňa 07.06.2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/7/2018 zo dňa 07.06.2023 (ďalej „napadnutý rozsudok“) bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z:

- v bode 1/ pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) a § 140 písm. g) Tr. zák., ako aj pokračovacieho prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 201a Tr. zák.,
- v bode 2/ pokračovacieho prečinu prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr. zák., a
- v bodoch 3/ a 4/ pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.,

pretože

1/ od 27.12.2015 do 29.12.2015 v Zemianskych Kostol'anoch, v Pažiti v dome č. 497, prostredníctvom počítačovej siete cez komunikačnú službu webovej stránky G., vystupujúc pod nickom „matue91“ komunikoval s poškodenou maloletou F. H., narodenou XX.XX.XXXX, vystupujúcou pod nickom „pajus0002“, o ktorej vedel, že má 13 rokov, a žiadal ju, aby za ním prišla vlakom do Zemianskych Kostolian, po čom mu napísala, že nestíha vlak, ktorým mala za ním prísť, na toto reagoval tak, že jej dňa 27.12.2015 o 16:38 hod. zaslal jej 3 nahé fotografie, ktoré mu predtým poslala a napísal jej, že sa jej pomstí a že uvidia, koľko chlapcov je na ňu zvedavých, následne ju až do 29.12.2015 nútil prísť za ním, inak jej nahé fotky pošle jej rodičom, do jej školy, jej spolužiakom a zverejní ich na Facebooku, na YouTube a bude ich zdieľať na serveroch, v dôsledku čoho mu poškodená potvrdila, že za ním príde vlakom do Zemianskych Kostolian, čo aj urobila, pričom s poškodenou sa chcel stretnúť a navrhoval jej stretnutia v úmysle vykonať s ňou pohlavný styk,

2/ od bližšie nezistenej doby po 22.03.2012 do 11.02.2016 v Zemianskych Kostol'anoch, v Pažiti, v dome č. XXX, okres Prievidza, prechovával vo svojom notebooku zn. Acer, sériového čísla „NXRUREC0022120789E6600“, fotografie dievčat a chlapcov vo veku 1 rok až 10 rokov, na ktorých sú nahí v erotických pózach, sú na nich ich pohlavné orgány, ďalej vykonávanie orálneho sexu dievčatami mužom a vykonávanie pohlavného styku mužov a dievčat, a videá so scénami, v ktorých sú sexuálne zneužívané dievčatá vo veku 1 rok až 16 rokov, pričom muži na týchto dievčatách vykonávajú pohlavný styk a análny styk, dievčatá mužom vykonávajú orálny styk a dievčatá sa vzájomne sexuálne uspokojujú;

3/ dňa 29.12.2015 od 19:30 hod. do 21:00 hod. na presne nezistenom mieste. pravdepodobne v katastri obce Zemianske Kostofany, na zadných sedadlách nezisteného osobného motorového vozidla, jedenkrát vykonal s maloletou F. H., narodenou XX.XX.XXXX, s jej súhlasom pohlavný styk, hoci vedel, že táto ešte nemá pätnásť rokov,

4/ dňa 19.01.2016 v presne nezistenom čase od 07:45 hod. do 13:55 hod. v Zemianskych Kostofanoch, v Pažiti, v dome č. XXX, dvakrát vykonal s maloletou F. H., narodenou XX.XX.XXXX, s jej súhlasom pohlavný styk, hoci vedel, že táto ešte nemá pätnásť rokov.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 7, § 39 ods. 1, § 41 ods. 2 a § 51 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe sa podrobiť psychologickému poradenstvu. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci – notebook zn. Acer sériového čísla „NXRUREC0022120789E6600“.

Naproti tomu bol obžalovaný A. B. napadnutým rozsudkom podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza pod č. 2Pv 95/16/3307 zo dňa 11.01.2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g) Tr. zák. na skutkovom základe, že

od 27.12.2015 do 29.12.2015 v Zemianskych Kostofanoch, v Pažiti, v dome č. XXX, prostredníctvom počítačovej siete cez komunikačnú službu webovej stránky G., vystupujúc pod nickom „matue91“, komunikoval s poškodenou maloletou F., narodenou XX.XX.XXXX, vystupujúcou pod nickom „pajus0002“, o ktorej vedel, že má 13 rokov, a dňa 27.12.2017 ju žiadal o vyhotovenie a zaslanie fotografie jej vagíny a pŕs, pričom poškodená vyhotovila 3 fotografie, z toho jednu s jedným jej prsom, druhú s nahou hornou časťou tela s nahými prsami a tretiu s vagínou a v ten istý deň mu ich poslala o 10:47 hod., následne dňa 27.12.2015 v čase o 11:59 hod. od poškodenej žiadal vyhotoviť a zaslať ďalšiu fotografiu jej vagíny, pričom poškodená fotografiu zobrazujúcu jej nahú vagínu vyhotovila a o 12:00 hod. mu ju poslala, dňa 28.12.2015 v čase o 10:47 hod. mu poslala na jeho žiadosť ďalšiu jej nahú fotku, na ktorej bola celá jej nahá postava, následne dňa 29.12.2015 o 10:06 hod. poškodenej napísal, že jej dá šancu byť jeho dievčaťom pod podmienkou, že mu bude vyhotovovať a zasielať fotky podľa jeho želania, pričom následne o 10:51 hod. ju vyzýval na ofotografovanie sa s dvoma prstami vo vagíne zo vzdialenosti, aby jej bolo vidno celé boky, čo poškodená odmietla, v čase o 10:59 hod. od nej žiadal detailnú fotografiu jej vagíny v konkrétnej póze, ktorú poškodená vyhotovila a o 11:08 hod. mu ju poslala, následne od 11:20 hod. do 11:25 hod. poškodenú vyzýval, aby sa ofotila s uhorkou strčenou vo vagíne, čo neurobila,

pretože skutok nie je trestným činom.

Tento rozsudok – v jeho odsudzujúcej časti nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste, keď voči nemu podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka, zahŕňiac ho ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

V písomných dôvodoch odvolania poukázala na zákonné ustanovenia § 23, § 34 ods. 1, ods. 4 a § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. s tým, že súd prvého stupňa sa nimi pri ukladaní trestu neriadil, nevzal ich do úvahy, resp. nesprávne ich interpretoval. Obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou/poruchou (skutok nespáchal pod takýmto vplyvom), bol psychicky zdravý, netrpel ani závažnejšou poruchou osobnosti. Sexualita obžalovaného bola deviantná a táto deviacia ovplyvnila jeho konanie v čase spáchania skutku. Nebola mu navrhovaná ochranná psychiatrická liečba, iba sexuologická. Znalkyňa z odboru sexuológie MUDr. Caisová – Škultétyová následne dokonca v rámci doplnenia znaleckého posudku už v konaní pred súdom „upustila“ aj od návrhu na uloženie ochranného sexuologického liečenia obžalovanému, nakoľko od podania jej znaleckého posudku v roku 2017 obžalovaný získal náhľad na svoju deviaciu a túto dokáže ovládať, naučil sa s ňou v podstate žiť bez toho, aby konal protiprávne. Znalkyňa tiež uviedla, že sexuálna deviacia podstatným spôsobom znížila ovládacie schopnosti obžalovaného. Toto však nie je možné interpretovať tak, že by to malo

vplyv na jeho pričetnosť v zmysle § 23 Tr. zák. V prípade existencie sexuálnej deviácie pri neexistencii duševnej poruchy z psychiatrického hľadiska nemožno konštatovať nepríčetnosť ani zníženú pričetnosť, pretože nejde o duševnú poruchu. V tomto prípade treba konštatovať, že obžalovaný síce trpí sexuálnou deviáciou, no táto bola len motiváciou k spáchaniu skutku a nemôže byť dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle zásad uvedených v § 39 ods. 1 Tr. zák., ani v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., pričom obžalovanému nebolo uložené ani žiadne ochranné liečenie. Čo sa týka dĺžky samotného konania, vo veci neboli zaznamenané prietahy zo strany orgánov činných v trestnom konaní ani súdu prvého stupňa. Jednalo sa v danom prípade iba o potrebu rozsiahleho dokazovania, čo nemôže byť následne považované za takú okolnosť, pre ktorú prichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu obžalovanému. Obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov (v podstate rozsiahlej a závažnej trestnej činnosti) a preto je zrejmé, že aj dokazovanie vo veci trvalo určité časové obdobie, keď bolo potrebné vykonať znalecké dokazovania i výsluchy svedkov v rozsahu, aby bolo možné vo veci rozhodnúť. Navrhla preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, a to so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Alternatívne navrhla v prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s použitím zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., aby obžalovanému uložil mierne pod dolnú hranicu znížený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že celá trestná činnosť ho s odstupom času veľmi mrzí. Poukázal ďalej na závery znaleckého dokazovania, podľa ktorého bola u neho zistená prítomnosť sexuálnej deviácie, a to hebefilie, ktorá sa nachádza v medzinárodnej klasifikácii psychických porúch a z tohto pohľadu jeho možné ju posudzovať ako psychickú poruchu. Z psychiatrického hľadiska síce nejde o duševnú poruchu alebo chorobu v pravom slova zmysle, avšak zo sexuologického hľadiska ide o tak závažnú sexuálnu neurologickú poruchu, ktorá výrazne ovplyvňuje vôľové a rozumové rozhodovanie jednotlivca, ktorý nie je schopný buď celkom alebo čiastočne kontrolovať a ovládať svoje sexuálne pudy, čo môže mať vplyv na nepríčetnosť, prípadne zmenšenú pričetnosť, pričom táto skutočnosť je potom zásadnou pri ukladaní trestu. Keďže znalkyňa MUDr. Caisová – Škultétyová v priebehu súdneho konania uviedla, že pominuli dôvody na ukládanie ochranného sexuologického liečenia, súd prvého stupňa nemal v takom prípade dôvod mimoriadne mu znižovať trest podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. za súčasnej aplikácie ustanovenia § 73 ods. 1 Tr. zák., ale naopak mu alternatívne mimoriadne znížil trest podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., keď mu síce neuložil ochranné liečenie, ale uložil mu povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu. Poukázal i na to, že je mladým človekom, ktorý sa do tejto situácie dostal predovšetkým v dôsledku svojho zdravotného (sexuologického) hendikepu, o ktorom v tom čase nemusel mať ani vedomosť. Od tohto obdobia sa snažil viesť rodinný a pracovný život, sám sa dokázal s týmto svojím hendikepom vyrovnáť a plne si ho uvedomuje, čo inak potvrdila aj znalkyňa. Aktuálne riadne pracuje v Českej republike. Od spáchania trestnej činnosti navyše uplynula už značná doba (viac ako 8 rokov), ale nebolo to jeho zavinením. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody považuje za neprimerane prísne a míňajúce sa účelu trestu. Navrhoval, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý bol o jeho termíne riadne a včas upovedomený a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti (§ 293 ods. 5 Tr. por.).

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa v konečnom návrhu:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry v celom rozsahu pridržiavala konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadenej prokurátorky,
- obhajca v celom rozsahu pridržiaval konečného návrhu uvedeného v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a takto dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku (viď vyššie), tento nebol napadnutý odvolaním žiadnej procesnej strany a stal sa teda právoplatným.

Podstatou odvolania prokurátorky bola neprimeraná miernosť súdom prvého stupňa uloženého trestu odňatia slobody nespojeného s okamžitým odňatím slobody.

Súd prvého stupňa odôvodnil uloženie takéhoto „výhovného“ trestu odňatia slobody nasledovne (citácie):

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, následok, zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, zohľadniac čiastočné priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti a jej spáchanie oľutovanie, no nepriznanie mu žiadnej poľahčujúcej okolnosti ani poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, lebo sa nepriznal a neolutoval celú trestnú činnosť, z ktorej bol súdom uznávaný vinným, i keď súd obžalovaného odsudzoval za viac trestných činov, pretože obžalovanému ukladal trest úhrnný, no za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, teda tzv. asperačná (zostrovacia) zásada, teda nepriznanie ani mu priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, ale ani žiadnej inej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona, teda použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, zohľadniac spôsob spáchania činov, berúc do úvahy i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, ale vzhľadom i mimoriadne okolnosti prípadu, vidiac v danej veci okolnosti dĺžky konania, ale i mimoriadne okolnosti na strane obžalovaného, a to, že táto jeho trestná činnosť bola ním, ako to vyplynulo zo znaleckého posudku MUDr. Danice Caisovej – Škultétyovej, (spáchaná) pod vplyvom jeho deviácie a táto deviácia ovplyvnila konanie obvineného v čase skutku. Táto deviácia je pritom vrodená porucha sexuálneho systému, jeho sebaovládanie bolo podstatným spôsobom znížené, a i celkové následné správanie sa obžalovaného, uvedomenie si tejto jeho deviácie k dnešnému dňu, spôsob jeho vysporiadania sa s tým až do takej miery, že nakoniec znalkyňa ani nevidela dôvod pre ukladanie pôvodne dôvodnej a potrebnej sexuologickej liečby, spôsob správania sa obžalovaného od spáchania skutku až do rozhodovania súdu, a potom dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a je dôvodné a pre ochranu spoločnosti dostatočné ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a preto vzhľadom za dôvodné pri ukladaní trestu i použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a dospel súd k názoru, že ako primeraný dôvodný a dostatočný je trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s probačným dohľadom nad správaním obvineného v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienične odloží na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, súčasne s uloženou povinnosťou v skúšobnej dobe sa podrobiť psychologickému poradenstvu.

S takýmto presvedčivým odôvodnením odvolaním prokurátorky napadnutého výroku o treste sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a z pohľadu vytýkaných chýb v odvolaní prokurátorky uvádza nasledovné:

Aj podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v prejednávanej veci vzhľadom k výsledkom vykonaného dokazovania správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., a teda správne obžalovanému mimoriadne znížil trest odňatia slobody, na čo boli inak splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Uloženie trestu odňatia slobody spojeného s jeho okamžitým výkonom, i keď zároveň mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (ktorá bola vo výmere 4 roky), by bolo v prejednávanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu už vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného neprimerane prísne, keď na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred ním postačuje aj trest odňatia slobody v kratšej výmere a nespojený ihneď s odňatím jeho osobnej slobody.

Odvolací súd k správnosti aplikácie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. uvádza nasledovné:

V neprospech obžalovaného možno síce z pohľadu okolností prípadu hodnotiť jednak početnosť skutkov (resp. trestných činov), ako aj ich závažnosť (dva prečiny a dva zločiny), ako aj to, že časti trestnej činnosti sa dopustil na maloletej osobe, dokonca opakovane (v čase spáchania skutkov táto mala krátko po svojich 13. narodeninách).

Na druhej strane ale nemožno prehliadnúť z pohľadu okolností prípadu (v prospech obžalovaného), že v zmysle záverov psychologického znaleckého posudku vypracovaného na maloletú poškodenú F. H., nar. XX.XX.XXXX, aj z vyjadrení tejto maloletej vyplynulo, že možno aj z dôvodu získania pozornosti posielala obžalovanému svoje intímne fotky, pričom konaním obžalovaného u nej nevznikli závažnejšie poruchy či duševné choroby, neboli u nej zistené ani známky prežitej traumatizácie ani adaptačné poruchy.

Rovnako je potrebné uviesť, že v čase spáchania trestnej činnosti obžalovaný trpel hebefiliou (psychickou poruchou), ktorá vtedy ovplyvnila jeho konanie, pričom ide o vrodenú poruchu sexuálneho systému. Sebaovládanie obžalovaného bolo vtedy podstatným spôsobom znížené, avšak obžalovaný nie je sexuálny agresor, jeho prejavy boli prejavmi nezrelosti. Podľa záverov znalkyne obžalovaný medzičasom (resp. plynutím času od obdobia spáchania trestnej činnosti) už dospel, s touto deviáciou sa vysporiadal sám a nie je nebezpečný pre spoločnosť, a preto už nenavrholo uložiť mu akékoľvek ochranné liečenie.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento bol podľa odpisu registra trestov už dvakrát súdne trestaný, avšak v prípade obidvoch podmienených odsúdení sa osvedčil, a preto sa na neho už hľadí, ako keby nebol odsúdený. Tieto odsúdenia sa zároveň týkali menej závažnej trestnej činnosti (prečinov inej povahy) a jedno odsúdenie sa týkalo dokonca trestnej činnosti spáchanej až po spáchaní skutkov v prejednávanej veci.

Napokon odvolací súd poukazuje na to, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní či súdu výrazne a neprimerane presahuje obvyklú dĺžku konania v porovnateľných veciach, je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Odvolací súd podľa obsahu spisového materiálu sumarizuje, že obžalovanému bolo v prejednávanej veci vznesené obvinenie v roku 2016, pričom obžaloba bola podaná na súd prvého stupňa dňa 12.01.2018. Následne boli, a to aj vzhľadom na nepriaznivú pandemickú situáciu (čo ale nie je možné vyhodnotiť v neprospech obžalovaného) vo veci vykonané termíny hlavného pojednávania v dňoch 27.04.2018, 14.06.2019, 26.06.2020, 27.08.2021 a 07.06.2023, kedy došlo aj k vyhláseniu napadnutého rozsudku, pričom vec bola predložená odvolaciemu súdu až o ďalších viac ako 5 mesiacov (konkrétne dňa 16.11.2023). V priebehu súdneho konania boli súdom prvého stupňa vyžiadané doplnky k dvom znaleckým posudkom vypracovaným znalcami v prípravnom konaní. Jeden z nich bol vyžiadaný dňa 31.07.2018 a doručený bol dňa 09.01.2019 (doplnenie č. 1 znaleckého posudku č. 10/2016 znalca Ing. Vladimíra Adámika). Druhý z nich bol vyžiadaný dňa 30.08.2021, ale doručený bol súdu prvého stupňa až dňa 08.03.2023 (doplnenie realizované ako znalecký posudok č. 13/2023 znalkyne MUDr. Danice Caisovej – Škultétyovej), teda po viac ako 1,5 roku (!).

V tejto súvislosti tak dospel odvolací súd k záveru, že najmä dĺžka konania na súde prvého stupňa už výrazne a neprimerane presiahla obvyklú dĺžku konania v porovnateľných veciach, čo rovnako musel vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 veta prvá Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa správne obžalovanému mimoriadne znížil výmeru trestu odňatia slobody podľa príslušných ustanovení Trestného zákona, a teda správne mu uložil nie neprimerane mierny podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom a s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov (t.j. v podstate „najprísnejší“ trest odňatia slobody nespojený ihneď s odňatím osobnej slobody), ktorý napokon aj odvolací súd považoval za primeraný, zákonný, spravodlivý a tiež schopný splniť účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.).

Aj odvolací súd považoval uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody tak, ako sa toho domáhala prokurátorka, za neprimerane prísne. Totiž ani z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného nebolo možné dospieť k odôvodnenému záveru o jeho ťažšej náprave a tak nevyhnutnej potrebe pôsobenia na neho „už len“ tým najprísnejším druhom trestu.

Pre posilnenie účelu probačného dohľadu a zavŕšenie nápravy obžalovaného mu súd prvého stupňa súčasne (ako preventívne opatrenie) správne uložil aj povinnosť v skúšobnej dobe sa podrobiť psychologickému poradenstvu.

Bude závisieť len na obžalovanom, či poskytnuté „dobrodenie“ zákona v podobe uloženého podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom „využije“ a svoje správanie do budúcnosti upraví už na spoločensky akceptovateľnú úroveň. Odvolací súd zároveň upozorňuje obžalovaného, že nesplnenie podmienok uloženého trestu odňatia slobody, resp. nevedenie riadneho života v skúšobnej dobe, nedodržiavanie podmienok probačného dohľadu a nesplnenie uloženej povinnosti môže mať pre neho vážny následok v podobe nariadenia výkonu podmieneného odloženého trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.